

[Enggaard.]

rådet, men uden den rigoristiske begrænsning af antallet af hyrevogne, som er indeholdt i disse to lovforslag.

Man må nok erkende, at forholdene i de større byer er så vidt forskellige fra forholdene i de tyndt befolkede egne, at begrænsninger som de af socialistisk folkeparti foreslåede vil stille befolkningen overordentlig dårligt i disse egne, hvor grundlaget for en heltidsbeskæftigelse i erhvervet næppe er til stede. Jeg har bemærket mig, at socialdemokratiet på sin side synes at have haft dette forhold i tankerne, idet man har gjort en bemærkning om det i sit lovforslag. Jeg beder justitsministeren også, når han senere udarbejder sine tanker videre i form af lovforslag om hyrevognserhvervet, da at have de tyndt befolkede egne i tankerne med henblik på, at der jo også i disse egne lever mennesker, ældre mennesker f. eks., som lejlighedsvis har brug for erhvervsmæssig personbefordring, men hvor der omvendt næppe er det fornødne erhvervsmæssige grundlag for, at folk kan have det som heltidserhverv.

De ændringer, som efter vor mening synes tiltrængt, er dels, tror jeg, nogle mere generelle bestemmelser om adgangen til erhvervet som hyrevognschauffør; specielt tror jeg, at nogle bestemmelser med hensyn til, hvilke straffe der må være udstået for hvilke forseelser, vil være en god ting. Jeg tror også, at visse tekniske retningslinjer for materiellets tilstand og størrelse, herunder specielt afmærkning af hensyn til kunderne, vil være en god ting. Det er muligt, disse ting kan indføres administrativt fra justitsministeriets side, men ellers kan lovbestemmelser være påkrævet.

Jeg tror også, at visse regler for fælles kaperrækker for droscher og hyrevogne i øvrigt vil være rimeligt. Det kan ikke undgå at give anledning til undren, når man ser, hvordan der visse steder, f. eks. ved Københavns Hovedbanegård, undertiden er behov for vogne, medens de ankommende lillebiler ikke må tage hyre og betjene det ventende publikum. En rimelig ordning med ligestilling for de to kategorier vogne ville også kunne udnytte den samlede kapacitet på området bedre, end det nu ofte er tilfældet.

Endelig tror jeg, der kan være behov for en vis beskæring — ministeren talte om

sanering, jeg er derfor ganske enig med ministeren — således at den del, som ikke er seriøst beskæftiget ved det, kan skæres bort. Om dette f. eks. for de større byers vedkommende kan ske via beskatningsreglerne for hyrevogne, skal jeg lade være usagt; indtil forholdene er nærmere undersøgt og man bedre kan overskue konsekvenserne.

Der har i visse byer i tidens løb været usikkerhed om reglerne for at kunne tage hyre på offentlig gade eller plads. Visse steder har man måttet føre retssager for at kunne få en afklaring af problemerne. Jeg håber, at der ved en kommende lovgivning om disse ting også her kan skabes en afklaring, så retssager bliver unødvendige og politiet har klare retningslinjer for, hvordan disse forhold skal være. Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om der i forbindelse med standardpolitivedtægter, som det tidligere har været nævnt, kan affattes sådanne regler på dette punkt, at den fornødne klarhed kan være til stede.

Afsluttende vil jeg gerne sige, at vi fra venstres side meget gerne ønsker at bidrage til at løse en række problemer for hyrevognserhvervet, men som det er sagt tidligere, finder vi, at uanset gode enkeltheder i de to fremsatte lovforslag er enkelte bestemmelser lovlig vidtgående til, at vi på dette grundlag vil medvirke til en lovgivning i øjeblikket.

Helge von Rosen: I hovedtrækkene har de to lovforslag jo samme indhold. For det første at lillebiler i princippet ikke længere må kunne anvendes til andet end erhvervsmæssig personbefordring, „piraterne“ skal altså væk, undtagen måske på landet og i småbyer. For det andet at antallet af ikke alene droscher, men nu også af lillebiler skal kunne fastsættes af kommunen. For det tredje at ikke alene taksterne for droscher, men nu også for lillebiler skal kunne kræves godkendt af kommunen.

Generelt tilstræber lovforslagene åbentbart, at begreberne drosche og lillebil skal gå op i en højere enhed med fælles regulativ og dermed med fælles rettigheder og forpligtelser med hensyn til f. eks. taxametre og anden indretning og med hensyn til holdepladser og kaperrækker.

Det socialdemokratiske lovforslag er motiveret med, at justitsministerens bebudede